KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

FiZİK ANABİLİM DALI YÜKSEK LİSANS TEZİ

Çok Katlı Ge, SiGe Nanokristal Oluşumu ve Nanokristalli Metal Oksit Yarıiletken Kapasitör Uygulaması

Bektaş AKYAZI

KIRIKKALE OCAK 2011 **Fizik Anabilim Dalında** Bektaş AKYAZI tarafından hazırlanan Çok Katlı Ge, SiGe Nanokristal Oluşumu ve Nanokristalli Metal Oksit Yarıiletken Kapasitör Uygulaması adlı Yüksek Lisans Tezinin Anabilim Dalı standartlarına uygun olduğunu onaylarım.

Prof. Dr. İhsan ULUER Anabilim Dalı Başkanı

Bu tezi okuduğumu ve tezin **Yüksek Lisans Tezi** olarak bütün gereklilikleri yerine getirdiğini onaylarım.

Prof. Dr. Sedat AĞAN Danışman

Jüri Üyeleri

Başkan	: Prof. Dr. Atilla AYDINLI	
Üye (Danışman)	: Prof. Dr. Sedat AĞAN	
Üye	: Yrd. Doç. Dr. Erdem YAŞAR	

...../..../.....

Bu tez ile Kırıkkale Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu Yüksek Lisans derecesini onaylamıştır.

> <u>Prof. Dr. İhsan ULUER</u> Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü

ÖZET

ÇOK KATLI Ge, SiGe NANOKRİSTAL OLUŞUMU VE NANOKRİSTALLİ METAL OKSİT YARIİLETKEN KAPASİTÖR UYGULAMASI

AKYAZI, Bektaş

Kırıkkale Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Fizik Anabilim Dalı, Yüksek Lisans tezi Danışman: Prof. Dr. Sedat AĞAN Ocak 2011, 56 sayfa

SiGeO içeren bir yapı yüksek sıcaklıkta tavlandığında Ge atomları bu yapıdan ayrılırlar ve sistemde bir yandan oluşmaya devam eden SiO_x içerisinde bir araya gelerek kristal yapıyı oluştururlar. Bu tez de bu fikirden yararlanılarak nanokristal oluşturulmuştur. Farklı gaz akış miktarları, tavlama sıcaklıkları ve süreleri kullanılarak Ge naokristal oluşumundaki değişimler gözlemlenmiştir. (1,2) Amorf ince filmler Plazma ile Zenginleştirilmiş Kimyasal Buhar Depolama (PECVD) tekniği ile büyütülmüştür. Ardından yüksek sıcaklık fırınında tavlanarak nanokristaller elde edilmiştir. Oluşturulan kristallerin kristallenme özellikleri, Raman Spektroskopisi kullanılarak kontrol edilmiştir. Nanokristal boyutları X-ışını Kırınımı (XRD) ile gözlemlenmiştir. Malzeme kompozisyonu ise Taramalı Elektron Mikroskobu (SEM) üzerinde bulunan X-ışını Dağılımı Spektoroskopisi (EDAX) dedektörü ile ortaya konulmuştur.

Metal Oksit Yarıiletken Kapasitör' ün oksit tabakasına gömülmüş nanokristallerin üretilme amacı; Ge kuantum noktalarının şarj tutma özellikleri incelemektir. Nanokrsitallerin şarj oldukları akım-gerilim (I-V) eğrilerindeki ani artışlarla gözlemlenmiştir. Ayrıca şarj kapasiteleri de kapasitans-gerilim (C-V) eğrilerindeki histerisislerde gözlemlenmiştir. Histerislerdeki en fazla kayma 0,52 V olarak bulunmuştur. Omik kontak direnci ise Geçirgen Çizgi Methodu (TLM) kullanılarak ölçülmüştür.

Anahtar kelimeler: Ge Nanokristal, Kapasitans-Gerilim, Gerilimsiz bellek, XRD, SEM, Raman, PECVD, TLM.

ABSTRACT

FABRICATION OF MULTILAYER Ge, SiGe NANOCRYSTALS AND IT' S APPLICATION IN DOT MOS CAPACITOR

AKYAZI, Bektaş Kırıkkale University Graduate School of Natural and Applied Sciences Department of Physics, MS. Thesis Supervisor: Prof. Dr. Sedat AĞAN January 2011, 56 pages

When a SiGeO structure annealed at high temperature, Ge atoms segregate from the structure and pile up at the oxide/substrate interface. In this thesis, this idea has been used to grow nanocrystals. Different gas flow rates, annealing temperatures and times were used for understanding the nanostructures' characteristics. Amorphous thin films were grown by Plasma Enhanced Chemical Vapor Deposition (PECVD) system. Then, films are annealed at the high temperature furnace. The crystallinity of Ge nanodots have been checked with Raman spectroscopy. X-ray diffraction (XRD) has been used to observe the size of the nanostructures. Composition of the elements of the structures were analysised by Scanning Electron Microscopy (SEM) which has a got an Energy-dispersive X-ray (EDAX) dedector.

The Metal-Oxide-Semiconductor (MOS) Capacitors (MOS-Cs) with Genanocrystals embedded in oxide have been fabricated to investigate the charge trapping effect of Ge nanocrystals. A current spike phenomenon in I-V curve has been observed. This was ascribed to the transient current of hole charging from p-type Si substrate. In addition, the hysteresis phenomenon has also been observed in C-V measurement. This indicated that the charge storage effect resulted from the formed Ge nanocrystals. The highest obtainable memory window with multilayer Ge nanocrystals was 0,52 V. The resisstant of the ohmic contact has been measured by Transmission Line Method (TLM). Keywords : Ge Nanocrystal, C-V, Unvoltalite Memory, Raman , XRD, SEM, PECVD, TLM.

TEŞEKKÜR

Tezimin hazırlanması esnasında hiçbir yardımı esirgemeyen ve biz genç araştırmacılara büyük destek olan, bilimsel deney imkanlarını sonuna kadar bizlerin hizmetine veren, tez yöneticisi hocam, Sayın Prof. Dr. Sedat AĞAN 'a, tez çalışmalarım esnasında, bilimsel konularda daima yardımını gördüğüm hocam Sayın Prof. Dr. Atilla AYDINLI 'ya, deneysel tecrübelerini birebir uygulamalı anlatımlarla benimle paylaşan değerli bilim adamları, Sayın Dr. Ömer SALİHOĞLU 'na ve Sayın Dr. Nader A. P. MOGHADDAM' a, büyük fedakarlıklarla bana destek olan arkadaşlarım Gonca TÜKENMEZ, Engin ÜNALMIŞ, Ayşegül KIZILIRMAK 'a, tezimin birçok aşamasında yardımlarını gördüğüm Eren Cem KAYIKÇI ve M. Fatih GENİŞEL'e, birçok konuda olduğu gibi, tezimi hazırlamam esnasında da maddi ve manevi konularda yardımlarını esirgemeyen AİLEM 'e son olarak desteklerinden dolayı, 1001 Araş. Projesi 109T129 no' lu proje için TÜBİTAK' a ve Kırıkkale Üniversitesi BAB' a (PROJENO 2009/35) teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER DİZİNİ

<u>Sayfa</u>

ÖZET	ii
ABSTRACT	iv
TEŞEKKÜR	vi
İÇİNDEKİLER DİZİNİ	vii
ÇİZELGELER DİZİNİ	ix
ŞEKİLLER DİZİNİ	X
SİMGE VE KISALTMALAR DİZİNİ	xiii
1. GİRİŞ	1
1.1 Genel Bakış	1
2. MATERYAL VE YÖNTEM	3
2.1. Ge ve Si Kuantum Noktaları -Nanokristalleri	3
2.1.1. Nanokristal Oluşum Teorileri	7
2.1.1.1. Klasik Çekirdeklenme Teorisi	7
2.1.1.2. Ostwald Topaklanması	9
2.1.2. SiO ₂ Matris İçerisinde Ge Nanokristal Elde Edilmesi	10
2.2. Metal-Oksit-Yarıiletken-Kapasitörün (MOS-C) Çalışma Prensipleri	11
2.2.1. MOS-C Yapısı	11
2.2.2. MOS-C 'nin Enerji-Bant Diyagramı	11
2.2.3. MOS-C İçerisindeki Ge nanokristallerin Yük Kapasitesi	13
2.2.4. Ge Kuantum Noktalarının Yüklenmesi ve Boşalması	17
2.3. Örneklerin Hazırlanması	18
2.3.1. Plazma Destekli Kimyasal Buharlaştırma (PECVD) Sistemi	18
2.3.2. Üretim Basmakları	23
2.4. Ölçüm Teknikleri	24
2.4.1. Mikro-Raman Spektroskopisi	24
2.4.1.1. Raman Şiddeti	28
2.4.1.2. Raman Seçim Kuralları	28
2.4.1.3. Raman Deney Düzeneği	
2.4.1.3.1. Monokromatör	32

2.4.2. X-ışını Dağılımı Spektroskopisi	33
2.4.3. Taramalı Elektron Mikroskobu	34
2.4.4. X-ışını Kırınımı Spektroskopisi	34
2.4.5. Elektriksel Karakterizasyon Ölçümleri	36
3. ARAŞTIRMA BULGULARI VE TARTIŞMA	37
3.1. Karakterizasyon Ölçümleri	37
3.1.1. X-ışını Kırınımı Spektroskopisi (XRD) Analizleri	37
3.1.2. Enerji Dağılımı Spektroskopisi (EDAX) Analizleri	38
3.1.3. Raman Analizleri	41
3.2. Elektriksel Ölçümler	45
3.2.1. Geçirgen Çizgi Metodu (TLM) Ölçümleri	45
3.2.2. Kapasitans-Gerilim Ölçümleri (C-V)	45
3.2.3. Akım-Gerilim Ölçümleri (I-V)	49
4. SONUÇLAR	52
KAYNAKLAR	53

ÇİZELGELER DİZİNİ

<u>ÇİZELGE</u>

2.1.	Bazı yarıiletken malzemeler için hesaplanmış eksiton Bohr yarıçapı ve yasak e	nerji
	aralığının yaklaşık değerleri	6
2.2.	Örneklerin PECVD parametreleri	23
2.3.	Raman spektroskopisinde kullanılan terimler	26
2.4.	Raman seçim kuralları için enine boyuna akustik ve optik fonon modları ve	izin
	geometrilerin gösterimi	29
2.5.	Jobin Yvon (JY) U1000 monokromatörün teknik özellikleri	33
3.1.	Elementlerin yapıdaki oranları	40

ŞEKİLLER DİZİNİ

ŞEKİL

2.1	Yarıiletkenlerde bant geçişleri a) Direkt bant geçişi b) Dolaylı bant geçişi	
	diyagramları	3
2.2	Yarıiletken malzemelerde enerji bant diyagramının a) Hacimsel yapıdaki	
	yarıiletken malzeme b) Nanokristal boyutundaki yarıiletken malzemeler için	
	gösterimi	4
2.3	Ge ve Si kantum noktalarında nanokristal çapına bağlı eksiton enerjisinin	
	değişimi	5
2.4	Sistemin toplam serbest enerjisinin nanokristalin yarıçapına bağlı	
	değişimi	8
2.5	Küçük kristallerin yüzey alanının hacmine oranı büyüklerinkine göre daha	
	fazladır	9
2.6	MOS-C yapısının şematik gösterimi	11
2.7	MOS-C' nin negatif gerilim altındaki enerji-bant diagramı	
	(accumulation)	12
2.8	MOS-C' nin pozitif gerilim altındaki enerji-bant diagramı (depletion)	13
2.9	MOS-C' nin yüksek pozitif gerilim altındaki enerji-bant diagramı	
	(inversion)	13
2.10	Vt' nin sağa kayması "Alttaştan Elektron Çekme"	15
2.11	Vt' nin sola kayması "Kapıdan Hol Çekme"	15
2.12	Vt' nin sola kayması "Alttaştan Hol Çekme"	16
2.13	Vt' nin sağa kayması "Kapıdan Elektron Çekme"	16
2.14	Pozitif gerilim ile oluşan elektrik alan sayesinde çekilen elektronlar	yalıtkan
	tabakadan tünelleme yaparak Ge Nanokristallere hapsolurlar	17
2.15	Negatif gerilim ile oluşan elektrik alan sayesinde çekilen holler yalıtkan taba	kadan
	tünelleme yaparak Ge Nanokristallere hapsolurlar	18
2.16	PECVD sisteminin temsili gösterimi	22
2.17	Hazırlanan örneklerin yapısı	22

2.18	Örneklerin üretim basamakları	24
2.19	Raman saçılması için şematik gösterim	25
2.20	Raman saçılmalarının şematik gösterimi	26
2.21	Raman spektroskobisi için kullanılan deneysel düzeneğin gösterimi	32
2.22	Monokromatörün şematik gösterimi	33
2.23	Şekil 2.23. SEM' in basit şematik gösterimi	34
2.24	XRD spektrometresinin şematik gösterimi	35
3.1	900 °C de 1 saat tavlanmış, 90, 120 ve 150 sccm gaz akışlı numunelerin XRD	
	grafikleri	37
3.2	900 °C de 1 saat tavlanmış, 150 sccm gaz akışlı numunenin XRD datasına Lorent	zian
	uyarlaması	38
3.3	90 sccm GeH ₄ akıtılarak üretilen örneklerin EDAX analizi	39
3.4	150 sccm GeH ₄ akıtılarak üretilen örneklerin EDAX analizi	39
3.5	150 sccm GeH ₄ akıtılarak üretilen örneklerin EDAX analizi	40
3.6	Si ₃ N ₄ kaplı örneklerin FT-IR grafikleri	42
3.7	90 sccm GeH ₄ akıtılarak büyütülen örneklerin Raman pikleri	42
3.8	120 sccm GeH ₄ akıtılarak büyütülen örneklerin Raman pikleri	43
3.9	150 sccm GeH ₄ akıtılarak büyütülen örneklerin Raman pikleri	43
3.10	Raman pik genişliklerinin sıcaklık ve akış miktarı ile değişimi	44
3.11	Raman kaymalarının sıcaklık ve akış miktarı ile değişimi	44
3.12	450-550 °C Silikonların omik kontak dirençleri	45
3.13	Sadece nitrat kaplı örneğin C-V grafiği	46
3.14	Nitrat üzerine, nanokristalsiz oksit kaplı örneğin C-V eğrisi	47
3.15	GeH4 oranlı numunelerin C-V eğrileri a) 900 °C 15 dk. b) 800 °C 60 dk. c) 90	0 °C
	60 dk. d) 800 °C 15dk	47
3.16	120 sccm GeH4 oranlı numunelerin C-V eğrileri a) 800 °C 15 dk. b) 900 °C 60 d	k. c)
	900 °C 15 dk. d) 800 °C 60 dk	48
3.17	150 sccm GeH4 oranlı numunelerin C-V eğrileri a) 800 °C 60 dk. b) 900 °C 15 d	k. c)
	900 °C 60 dk. d) 800 °C 15 dk	48
3.18	5 nm Si ₃ N ₄ kaplı örneğin I-V grafiği	49
3.19	Nitrat üzerine, nanokristalsiz oksit kaplı örneğin I-V eğrisi	50
3.20	90 sccm GeH4 akıtılarak büyütülen örneklerin I-V grafikleri	50
3.21	120 sccm GeH ₄ akıtılarak büyütülen örneklerin I-V grafikleri	51

3.22	150 sccm GeH ₄ ak	atılarak büyütülen ö	örneklerin I-V g	rafikleri	51
------	------------------------------	----------------------	------------------	-----------	----

SİMGE VE KISALTMALAR DİZİNİ

I-V	Akım-Gerilim
C-V	Kapasitans-Gerilim
MOS-C	Metal-Oksit-Yarıiletken-
	Kapasitör
SEM	Taramalı Elektron Mikroskobu
EDAX	X-ışını Dağılımı Spektroskopisi
TLM	Geçirgen Çizgi Metodu
XRD	X-ışını Kırınımı Spektroskopisi
Ev	Valans bandı
Ef	Fermi enerjisi
E _c	İletkenlik bandı
V _t	Eşik gerilimi
Eg	Yasak enerji aralığı
g	Spektroskopik yarılma çarpanı
β	Bohr magnetonu
h	Planck Sabiti
۲	Dalga boyu
Р	Momentum
c	Işık hızı

1. GİRİŞ

1.1. Genel Bakış

Nano-ölçek seviyesinde malzemelerin özellikleri makroskobik ölçekten tamamen farklı olup nano-ölçeğe doğru yaklaşıldıkça birçok özel ve yararlı özellikler ortaya çıkmaktadır. Örneğin, iletim özellikleri (momentum, enerji ve kütle) artık sürekli değil, kesikli olarak tarif edilmektedir. Benzer şekilde, optik, elektronik, manyetik ve kimyasal davranışlar artık klasik değil kuvantumlu tanımlanmaktadır. Azalan boyutlar ile birlikte parçacıklar için artık klasik fiziğin yaklaşımları geçersiz kalmakta ve parçacıkların özelliklerini belirleyen kuvantum fiziği teorileri baskın çıkmaktadır. Nano parçacıkların fiziksel ve kimyasal özelikleri aynı maddenin büyük parçalarında farklılık gösterir. Farklılık gösteren bu özellikler renk, çözünürlülük, madde mukavemeti, mobilite, kimyasal reaksiyonlar ve biyolojik aktivitelerdir. Yariiletkenlerde elektronun ve deşiğin (hole) dalga boyları λ_e , λ_h , eksiton Bohr yarıçapı a_B, örgü sabiti a_L den epeyce büyüktür. Dolayısıyla bir, iki ya da üç boyutta λ_e , λ_h ve a_B den karşılaştırılabilir derecede küçük fakat a_L den büyük parçacıklar yapmak mümkündür. Modern teknolojinin avantajlarıyla düşük boyutlu parçacıklar yapmak mümkündür. Si ve Ge yapıların daha fazla ilgi çekmesi taşıyıcı dalga fonksiyonu üzerindeki hapis etkisindendir. Bu etki nano parçacığın çapı eksiton(elektron - deşik çifti) Bohr yarıçapından daha az olduğunda fark edilir olduğu öngörülür (4.9 nm in bulk c-Si). Yarıiletken nanokristaller küçük boyutlu kuantum noktalarıdır. Bir atomda olduğu gibi, nanokristallerdeki enerji seviyeleri de elektronların hapsine bağlı olarak kuantize olmuştur. Nanokristaller içindeki elektron ve deşik (hole) enerji seviyeleri kuantum noktasının çapıyla orantılıdır: Nanokristaller ne kadar küçük olursa enerji seviyeleri arasındaki fark da o kadar büyük olur. Bütün optiksel ve elektronik özellikler elektron seviyelerinin enerjilerine ve yoğunluğuna bağlı olduğu için, bu küçük yapıların boyutlarıyla oynayarak bu özellikler değiştirilebilir.

Bir elektronun değerlilik bandından iletkenlik bandına geçmek üzere bir foton tarafından uyarıldığında, fotonun soğurulması yarıiletkenin bant aralığının dolaylı ya

da dolaysız olup olmamasıyla yakından ilgilidir. Gelen fotonun momentumu elektronunkine göre ihmal edilebilir olduğundan, elektron dalga boyu vektörünü değiştirmeden enerji kazanır. GaAs için, değerlilik bandının maksimumunda bulunan bir elektron, tam üzerindeki iletkenlik bandı minimumuna doğrudan dikey bir geçis yapar. Si gibi yariiletkenlerde ise, uyarılmış elektron sıfırdan farklı dalga boyu vektörüne sahip iletkenlik bant minimumuna ulaşmak için ek momentuma ihtiyaç duyar. Elektronlar bu momentumu bir fonon ile etkileşerek kazanır. Fonon gibi üçüncü bir parçacıkla etkileşim ihtiyacı duyulması, dolaysız soğurulmayı dolaylı soğurulmaya göre çok daha az olası yapar. Aynı şey iletkenlik bandından değerlilik bandına geçiş için de geçerlidir. Bu nedenle Si oldukça etkisiz bir ışık yayıcısıdır. Yapılan çalışmalarda SiO_x matrisinin içine yerleştirilmiş yarıiletken nanokristallerin bu sorunun çözümünde kullanılabileceği gösterilmiştir, daha iyi ışıma performansı ve bu yapılardan hızlı bellek üretebilme olanağı sağladığından tercih edilmektedirler. (3) Ge nanokristaller kullanılarak SiO_x matris içerisinde oluşturulan bellek uygulamaları gelecekte oluşturulacak uygulamalara ışık tutacak niteliktedir. Bu konudaki çalışmalar nanokristallerin içerisinde bulunduğu matrisin özelliklerine de bağlı olarak değişken özellikler gösterdiğini belirlemiştir. Bu yüzden görünür bölgede etkili ışıma elde edebilmek için farklı matrislere olan ihtiyaç gün geçtikçe artmaktadır.

Son yıllarda gerilimsiz hafiza birimleri Silikon tabanlı elektronik cihazlar için önemli bir hal almıştır. (4) Özellikle Taşınabilir elektronik cihazların enerji sarfiyatını, boyutlarını ve fiyatlarını düşürmek için yarı-iletken sektörü gerilimsiz hafiza birimlerine ihtiyaç duymuştur. Hali hazırda ince poli-kristal, silikon nitrat gibi filmlerin yalıtkan tabaka olarak kullanıldığı kapasitör uygulamaları yapılmaktadır, Fakat teoriler ve deneyler gösteriyor ki nanokristal kullanımı bu tip cihazları daha verimli hale getirmektedir, öyle ki nanokristallerin içerisinde bulunduğu sistem ters besleme yapılmadığı sürece sistemdeki nanokristaller şarj tutabilirler. Bu fikir, özellikle flaş bellek tasarımı için bir dönüm noktası olmuştur. Nanokristal kullanımı flaş bellekler üzerinde şu etkilere sahiptir : gerilim gerektirmeme (5), yazma/silme hızı (6), düşük güç tüketimi (7), düşük maliyet (8) ve sisteme direk olarak uygulanabilme (9).

2. MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Ge ve Si Kuantum Noktaları - Nanokristalleri-

Silisyum ve germanyumun dolaylı bant yapısına sahip olduğu bilinmektedir. İletkenlik bandının minimumu ve valans bandının maksimumu arasındaki fark Eg yasak enerji aralığı olarak tanımlanmaktadır. Valans bandının maksimumu ve iletkenlik bandının minimumu aynı k değerinde olmayan bir yarıiletken dolaylı bant yapılı yarıiletken olarak adlandırılır. Si gibi dolaylı bant aralığına sahip yarıiletkenlerde uyarılmış elektron sıfırdan farklı dalga boyu vektörüne sahip iletkenlik bandı minimumuna ulaşmak için ek momentuma ihtiyaç duyar. Elektronlar bu momentumu bir fonon ile etkileşerek kazanır. Fonon gibi üçüncü bir parçacıkla etkileşime ihtiyaç duyması, dolaylı soğurulmayı direk soğurulmaya göre çok daha az olası yapar. Aynı şey iletkenlik bandından değerlik banda geçişler içinde geçerlidir. Bu nedenle Si oldukça etkisiz bir ışık yayıcıdır.

Şekil 2.1. Yarıiletkenlerde bant geçişleri a) Direkt bant geçişi b) Dolaylı bant geçişi diyagramları.

Örneğin GaAs da iletkenlik badının minimumu ve valans bandının maksimum enerjisi aynı k değerindedir. Bu özellikli bir yarıiletken, direk bant yapılı yarıiletken olarak adlandırılır ve bu iki izinli bant arasındaki geçişler kristal momentumunda bir değişikliğe sebep olmaz. Bu durum malzemelerin optik özelliklerini etkiler. Bu sorunun çözümü optiksel olarak etkili silikon tabanlı bir malzeme geliştirmekle olabilecektir. Son yıllarda yapılan çalışmalarda; SiO_x matrisinin içine yerleştirilmiş yarıiletken nanokristallerin bu sorunun çözümünde kullanılabileceği gösterilmiştir.

a) Hacimsel Yariiletken b) Yariiletken Nanokristal

Şekil 2.2. Yarıiletken malzemelerde enerji bant diyagramının a) Hacimsel yapıdaki yarıiletken malzeme b) Nanokristal boyutundaki yarıiletken malzemeler için gösterimi

GaAs ve direk bant yapılı diğer malzemeler yarıiletken lazer ve optik devre elemanlarında kullanılmak için idealdirler. Ge ve Si hacimsel yapıda dolaylı bant yapısından ötürü etkili bir ışık yayıcı değilken, bir kuantum nokta yapıda elektron ve holün (deşik) dalga fonksiyonları gerçek uzayda nitel olarak sınırlandırılabileceğinden Si içerikli kuantum nokta yapılar etkili bir ışık yayıcı olabilmektedirler.

Şekil 2.3. Ge ve Si kantum noktalarında nanokristal çapına bağlı eksiton enerjisinin değişimi (10)

Şekil 2.3. e bakıldığında nanokristal çapının artması eksiton enerjisinin azalması anlamına gelmektedir. Silisyumun yapmış olduğu ışıma değeri görünür bölgeye kaymakta buda nanokristal boyutlardaki Si için geniş bir kullanım potansiyeli sağlamaktadır. Silisyum temelli nano yapıların görünür bölgede fotoışıma ve elektrolüminesans yapabildikleri gözlemlenmiştir (11-12). Germanyum, silisyum üzerinde eksiton Bohr yarıçapı ve özel bant yapısı nedeniyle birçok önemli avantaja sahiptir.

Yarıiletken Malzeme	Eksiton Bohr Yarıçapı	Yasak Enerji Aralığı
CuCl	13 A^0	3.4 eV
ZnSe	84 A ⁰	2.58 eV
CdS	56 A ⁰	2.53 eV
CdSe	106 A ⁰	1.74 eV
CdTe	150 A ⁰	1.50 eV
GaAs	280 A ⁰	1.43 eV
Si	37 A^0 (boyuna)	1.11 eV
	90 A^0 (enine)	
Ge	50 A^0 (boyuna)	0.67 eV
	200 A ⁰ (enine)	
PbS	400 A^0	0.41 eV

Çizelge 2.1. Bazı yarıiletken malzemeler için hesaplanmış eksiton Bohr yarıçapı ve yasak enerji aralığının yaklaşık değerleri

Germanyumun eksitonik Bohr yarıçapı yaklaşık 24,3 nm dir ki bu silisyum için 4,9 nm dir. Germanyum kristallerinin atomik Bohr çapının silisyum nanokristallerinden daha büyük olmasından dolayı germanyum kristali silisyum kristaline nazaran daha büyük çaplarda, daha fazla ayarlanılabilir bant aralığı enerjisi sunmaktadır. Ayrıca germanyumun doğrudan bant geçişi 0,67 eV iken silisyumun 1,11 eV tur. Küçük nanokristallerin deneysel olarak daha zor kontrol edilebileceği göz önüne alınırsa germanyum nanokristali silisyum kristaline karşın daha tercih edilebilir bir konuma getirmektedir (13,14).

Silisyuma benzer olarak germanyumda dolaylı bant aralığı nedeni ile iyi bir ışık yayıcı değildir. Enerji verilerek valans bantdan iletim bantına geçen elektronla, oluşan delik çiftine eksiton adı verilir. Kuantum nokta yapılar hala yarıiletken olduğu için enerji seviyeleri, yasak bant, iletim bandı, değerlik bandı tanımları hala geçerlidir. Eksitonları oluşturan elektron ve delik arasındaki uzaklığa eksiton Bohr yarıçapı denir. Bu uzaklık her malzeme için farklıdır. Büyük boyutlarda, yarıiletkenin kristali Eksiton Bohr yarıçapından çok daha fazladır; böylece eksiton doğal büyüklüğündedir. Eğer yarıiletkenin kristal boyutu Eksiton Bohr yarıçapına yaklaşırsa, o zaman enerji seviyeleri sürekli yerine ayrık kabul edilir. Artık enerji seviyeleri arasında küçük ayrılıklar vardır. Bu ayrık enerji seviye durumuna kuantum

hapsi denir. Bu koşullarda yarıiletken malzeme artık büyük boyutlardaki hali gibi davranmayı bırakır ve artık kuantum noktacığı olarak adlandırılır. Eksiton Yarıçapı germanyum da silisyumdan daha büyüktür. Germanyumun valans bandı ile iletkenlik bandı arasındaki mesafe yada diğer adıyla yasak enerji aralığı 0.67 eV iken bu değer silisyumda 1.11 eV a karşılık gelmektedir. Germanyumun soğurma katsayısı silisyumdan daha büyüktür. Aynı şekilde Bohr yarıçapı germanyumun daha büyük olduğundan silisyuma oranla dielektrik sabiti de daha büyük olmaktadır. Bu nedenle germanyumundan oluşan bir kuantum nokta yapı silisyuma oranla daha iyi kuantumsal sınırlandırma etkisine sahip olacaktır. Genellikle germanyumundan oluşan nanokristallerin bant aralığındaki elektronik durumların kolayca değiştirilebileceğine inanılır (15).

2.1.1. Nanokristal Oluşum Teorileri

Plazma Destekli Kimyasal Buharlaştırma (PECVD) yöntemi kullanılarak hazırlanan numunelerde hemen nanokristallerin oluşması mümkün değildir. Bunun için ortamda bulunan atomların kinetik enerjileri zayıf olduğundan ve bir araya gelmeleri için belirli bir enerjiye ihtiyaç duyulduğundan fırınlama işlemi yapılır. Fırınlama ile beraber kristal yapıların gelişimi difüzyon mekanizmasına bağlı olarak meydana gelir. Bu olay da Ostwald topaklanması (filizlenme) ya da parçacıkların kümelenme teorisi olarak adlandırılır. Bu teoriye göre fırının sıcaklığına ve fırınlanma süresine bağlı olarak küçük kristaller su damlaları misali bir araya gelerek daha büyük kristalleri meydana getirirler. Bu şekilde büyük olan kristaller küçük olanların sayesinde gelişirler. Bu durumu daha iyi anlamak için öncelikle, tane oluşumunu yani çekirdeklenme prensiplerini anlamak gerekir.

2.1.1.1. Klasik Çekirdeklenme Teorisi

Volmer ve Weber tarafından 1925'te geliştirilen ve 1983 yılında Mondolfo tarafından revize edilen çekirdeklenme teorisine göre, sıvı içerisindeki her bir tane yabancı bir partikül veya çekirdeklendirici tarafından çekirdeklenmeye başlatılırlar.

Bu teori aynı zamanda, heterojen çekirdeklenme teorisi olarak da bilinmektedir ve çekirdeklendirici ile çekirdek (katılaşan malzeme) arasındaki yüzey enerjisinin süreç içerisinde en önemli etmen olduğunu söylemektedir (16). Nanokristal oluştuğunda, toplam serbest enerji değişimi, hacim serbest enerjisinde azalma ve yüzey serbest enerjisinde ise bir artış gösterir. Böylece toplam serbest enerji,

$$\Delta F = 4 / 3 \pi r^3 \Delta F v + 4 \pi r^2 \sigma$$
(2.1)

Olarak tanımlanır. Burada 4/3 π r³, yarıçapı r olan küresel nanokristalin hacmidir. 4 π r² küresel nanokristalin yüzey alanıdır, σ serbest yüzey enerjisi ve Fv negatif değişen hacim serbest enerjisidir.

Şekil 2.4. Sistemin toplam serbest enerjisinin nanokristalin yarıçapına bağlı değişimi

Serbest enerjideki değişiklik, nanokristalin boyutuna bağlıdır (Şekil 2.4). Nanokristal çok küçükse, nanokristalin daha fazla büyümesi serbest enerjinin yükselmesine neden olabilecektir. Eğer, nanokristal kritik çekirdek yarı çapından (r*) büyükse, nanokristalin boyutu arttığında toplam enerji azalır. Oluşan katı kararlıdır ve çekirdeklenme oluşmuştur. Artık çekirdek olarak adlandırılan katı parçasının büyümesi başlar. Bu nedenle, r* kritik bir yarıçaptır ve

olarak bulunabilir. Çekirdeklenme, ancak yeterli sayıdaki atom kendiliğinden katı üretmek için kümeleştiğinde ve bu katının çapı kritik çaptan büyük olduğunda oluşur. Bu durumda, kritik yarıçap, toplam serbest enerji değişim eğrisi üzerinde maksimum noktaya karşılık gelir.

2.1.1.2. Ostwald Topaklanması

Bu olay büyük kristallerin küçük kristallere oranla enerjik olarak daha fazla tercih edildiğini dile getiren bir olaydır. Küçük parçacıkların daha kolay çekirdek oluşturabileceği düşünüldüğü için küçük kristalin oluşumu kinetik olarak tercih edilirken, büyük kristaller termodinamik olarak tercih edilirler. Bu nedenle kinetik olarak, birçok küçük kristalin oluşumu daha kolay gözükmektedir. Küçük kristallerin yüzey alanının hacmine oranı (Şekil 2.5.) büyüklerinkine göre daha büyüktür. Yüzeydeki moleküller, içerdekilere olanla enerji bakımından daha az kararlıdır. Büyük kristaller, daha büyük hacim yüzey alanı oranıyla daha düşük bir enerji seviyesine sahiptirler. Küçük kristaller sahip oldukları enerjilerini azaltmak isteyeceklerdir. Böylece, küçük kristaller büyük kristallere dönüşerek (büyük kristaller tarafından yutularak) daha düşük bir enerji seviyesine ulaşacaklardır. Bu olayda Ostwald Topaklanması olarak adlandırılmaktadır.

Sekil 2.5. Küçük kristallerin yüzey alanının hacmine oranı büyüklerinkine göre daha fazladır

Yukarıdaki teorilere dayanarak, SiO₂ matris içerisinde yarıiletken nanokristalleri oluşturmak için gerekli şartlar oluşturulup hazırlandıktan sonra, küresel atom kümeleri termodinamik dalgalanmalara bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Eğer oluşan bir kristal r* dan daha az yarıçapa sahipse (Şekil 2.5.), kararsız olur ve atom küçülür. Buna karşın, r* yarıçapından daha büyük olan kümeler çekirdekleşme bariyerini aşarlar ve kararlı olurlar. Bu parçacıklar fırınlanma işlemine bağlı olarak Ostwald topaklanması aracılığıyla sistemin enerjisini düşürerek gelişirler ve bu şekilde SiO₂ matrisi içerisinde yarıiletken nanokristaller oluşturulmuş olurlar (17).

2.1.2. SiO_x Matris İçerisinde Ge Nanokristal Elde Edilmesi

Aygıt üretimi için dielektrik bir ortamda yüksek yoğunlukta 10 nm den daha küçük aynı büyüklükteki kuantum nokta yapıların oluşturulabilmesi önemli bir işlemdir. (18) Bugüne kadar birçok bilim adamı oksit matris içersine kuantum noktaların gömülmesini amaçlamıştır. Bununla ilgili farklı yöntemler geliştirilmiştir.

 SiO_2 ve GeO_2 oluşum sıcaklıkları arasındaki büyük farktan dolayı, Silisyum Germanyuma oranla daha aktiftir .

$$Si + O_2 \rightarrow SiO_2$$
, $\Delta G_1 = -805 \text{ kJ} / \text{mol } O_2$ (2.3)

$$Ge + O_2 \rightarrow GeO_2$$
, $\Delta G_2 = -666 \text{ kJ} / \text{mol } O_2$ (2.4)

Bir SiGe filmi oksitlenebileceği atmosfere maruz kalacak olursa, Si ve Ge aynı anda SiO_2 ve GeO_2 oluşturacak şekilde oksitlenmeye başlarlar. Oluşum ısılarının farkından dolayı GeO_2 , serbest Si ların olduğu yerde yeterince kararlı değildir. Böylece indirgenme reaksiyonu ile ara yüzey reaksiyonu aynı anda oluşarak, GeO_2 den Ge atomları kopar ve daha fazla miktarda SiO_2 oluşur. Bu olay ortamda serbest Si kalmayana kadar devam eder.

$$\operatorname{Si} + \operatorname{GeO}_2 \to \operatorname{SiO}_2 + \operatorname{Ge}$$
 (2.5)

Bu şekilde artakalan SiGe ile büyüyen SiO_2 arasındaki ara yüzeyde ayrılmış Ge atomları birikir. SiO_2 büyürken özellikle SiO_2 çevresinde artakalan SiGe alaşımı içerisindeki germanyumun kademeli bir artışı söz konusudur. Sonuç olarak Si, SiO_2 oluşturacak şekilde tamamen oksitlenir. Alttaş ile oluşan SiO_2 arasındaki ara yüzeyde Ge atomları toplanır.

Bu şekilde SiO_x matrisi içerisinde elde edilen kuantum nokta yapılar için kuantum hapsinden söz etmek mümkün olacaktır (19). Kuantum noktaların büyüklükleri nano ölçekte küçüldükçe kuantum hapis enerjisi de daha önemli bir hal alır. Farklı guruplar kuantum noktaların boyut ve geometrisine bağlı olarak yüklenme (şarj) sürelerini incelemişlerdir (20-21).

2.2. MOS-C 'ün Çalışma Prensipleri

2.2.1. MOS-C Yapısı

MOS-C ; Metal Oksit Yariiletken Kapasitör anlamına gelmektedir. Daha genel tanımı Metal Yalıtkan Yariiletken Kapasitördür.

Şekil 2.6. MOS-C yapısının şematik gösterimi

2.2.2. MOS-C 'nin Enerji-Bant Diyagramı

MOS-C' nin ilgilenmemiz gereken üç farklı bölgesi bulunur : (a) Hol birikmesi (accumulation), (b) Boşaltılmış Bölge (depletion), (c) Tersinme (inversion).

Şekil 2.7' de hol birikmesi olayında ortaya çıkan enerji-bant diyagramı gösterilmiştir. Şekilde de görüldüğü gibi Kapıya uygulanan negatif gerilim sayesinde yarıiletkende bant bükülmei olayı gerçekleşir. Valans bandı fermi seviyesine yaklaşır. Yani bu banttaki hollerin iletken hale geçme olasılıkları artmış olur. Bu olaya "Hol birikmesiaccumulation-" denir.

Negatif gerilim azaltılıp yerine pozitif gerilim verilirse:

Bu durumda bant bükülmesi ters durumda olur (Şekil 2.8.) Elektrik alan sayesinde holler itilmeye, elektronlar çekilmeye başlanır fakat taşıyıcıların tepki sürelerinden dolayı holler tamamen itilmeden, hollerin yakınına gelen elektronlarla holler tekrar bir araya gelir ve yok olurlar. Böylece yarıiletkende boşaltılmış bölge oluşmasını sağlarlar.

Eğer pozitif gerilim yüksek bir değere ulaşırsa:

Bant bükülmesi o kadar çok olur ki yarıiletkenin iletkenlik bandı fermi seviyesinin altına düşer. Fermi seviyesi ile iletkenlik bandı arasında kalan elektronlar sayesinde İnversion-tersinme- (Şekil 2.9.) denilen olay gerçekleşir.

Şekil 2.7. MOS-C' nin negatif gerilim altındaki enerji-bant diagramı (accumulation)

Şekil 2.8. MOS-C' nin pozitif gerilim altındaki enerji-bant diagramı (depletion)

Şekil 2.9. MOS-C' nin yüksek pozitif gerilim altındaki enerji-bant diagramı (inversion)

2.2.3. MOS-C İçerisindeki Ge nanokristallerin Yük Kapasitesi

Alttaş' tan elektron veya hol çekilmesi, MOS-C' nin en temel çalışma prensibidir. Elektronlar veya holler, metal ve yarıiletken arasındaki yalıtkan tabakadan tünelleme yaparak nanokristallerin içerisine çekilirler. Böylece yüklenme veya boşalma gerçekleşir. (22,23)

Kapasitans-gerilim (C-V) tekniği şarj tutma olayına ışık tutabilecek önemli bir ölçüm tekniğidir. (24) Kuantum noktalarına düşen (Ge nanokristal ya da yapıdaki oksit tabakalarındaki enerji seviyelerine) elektronlar/holler C-V eğrilerinde kaymalara sebep olmaktadır. Yani MOS-C nin eşik gerilimini değiştirmektedirler. Kapı metaline pozitif gerilim uygulandığında C-V eğrilerinde iki farklı durum oluşur:

1. Uygulanan pozitif gelirim sayesinde alltaştaki elektronlar alttaşın yüzeyine, yani tünelleme oksitinin başladığı yere birikmeye başlarlar. (25) Yeterli enerjiye sahip olduklarında da tünelleme oksitinden tünelleme yaparak Ge nanokristallerin içlerine düşerler. Bu duruma "Alttaştan Elektron Çekme" denir. Şekil 2.10. da gösterilen C-V eğrilerindeki eşik gerilimi (V_t) kayması sağ tarafa olur. Takip eden eşitliğe bakacak olursak,

$$V_{\rm T} = \phi_{\rm ms} - \frac{Q_{\rm i}}{C_{\rm i}} + \frac{-Q_{\rm d}}{C_{\rm i}} + 2\phi_{\rm s}$$
(2.6)

 V_t eşik gerilimi, φ_{ms} metal ve yarıiletken arasındaki çalışma fonkisyonu farkı, Q_i çekilen yük, Q_d boşalmış bölgedeki yük, C_i oksitten dolayı oluşan kapasitansın birim alana bölünmüş hali, Eşik geriliminin tersinme noktası ise yüzey potansiyelinin 2 φ_s olduğu değer olarak formülde tanımlanmıştır.

2. Eğer Kapı metalinin altındaki kontrol oksiti kalitesiz ya da çok ince ise holler, kontrol oksitinden tünelleme yaparak Ge nanokristallerin içlerine düşerler. Bu duruma "Kapıdan Hol Çekme" denir. Şekil 2.11. de gösterilen C-V eğrilerindeki eşik gerilimi (V_t) kayması sol tarafa olur.

Benzer şekilde negatif gerilim uygulandığında da iki farklı durum oluşur:

3. Uygulanan negatif gelirim sayesinde alltaştaki holler alttaşın yüzeyine, yani tünelleme oksitinin başladığı yere birikmeye başlarlar. Yeterli enerjiye sahip olduklarında da tünelleme oksitinden tünelleme yaparak Ge nanokristallerin içlerine düşerler. Bu duruma "Alttaştan Hol Çekme" denir. Şekil 2.12. de gösterilen C-V eğrilerindeki eşik gerilimi (V_t) kayması sol tarafa olur.

4. Eğer Kapı metalinin altındaki kontrol oksiti kalitesiz ya da çok ince ise elektronlar, kontrol oksitinden tünelleme yaparak Ge nanokristallerin içlerine düşerler. Bu

duruma "Kapıdan Elektron Çekme" denir. Şekil 2.13. te gösterilen C-V eğrilerindeki eşik gerilimi (V_t) kayması sağ tarafa olur.

Şekil 2.10. V_t ' nin sağa kayması "Alttaştan Elektron Çekme"

Şekil 2.11. V_t ' nin sola kayması "Kapıdan Hol Çekme"

Şekil 2.12. Vt' nin sağa kayması "Alttaştan Hol Çekme"

Şekil 2.13. Vt' nin sağa kayması "Kapıdan Elektron Çekme"

2.2.4. Ge Kuantum Noktalarının Yüklenmesi ve Boşalması

Ge nanokristallerin yüklenmesi ve boşalması, Fowler-Nordheim tünnellemesi (16) ile en iyi açıklanabilir. Fowler-Nordheim tünellemesi, elektrik alan sayesinde oluşur. Yüksek bir pozitif gerilim, kapı metaline uygulandığında enerji-bant diyagramı Şekil 2.14. deki gibi olur. Pozitif gerilim sayesinde bant bükülmesi gerçekleşir ve p-tipi silikonun iletkenlik bandındaki elektronlar yalıtkan SiO₂ tabakasından tünelleme yaparak Ge kuantum kuyularına düşerler. (27) Böylece sistem yüklenmiş olur. Sistem ters besleme yapılmadığı sürece nanokristaller yük tutacaklardır.

Kapı metaline negatif gerilim uygulanırsa, oluşacak enerji bant diagramı Şekil 2.15. de gösterilmiştir. Şekilde de görüldüğü gibi yalıtkanlık bandındaki holler elektrik alan etkisinde kalırlar ve daha önce elektron tutan kuantum kuyularına çekilirler. Böylece elektron hol birleşmesi gerçekleşir ve sistem boşalmış olur.

Şekil 2.14. Pozitif gerilim ile oluşan elektrik alan sayesinde çekilen elektronlar yalıtkan tabakadan tünelleme yaparak Ge Nanokristallere hapsolurlar.

Şekil 2.15. Negatif gerilim ile oluşan elektrik alan sayesinde çekilen elektrınlar yalıtkan tabakadan tünelleme yaparak Ge Nanokristallere hapsolurlar.

2.3. Örneklerlerin Hazırlanması

Alttaş olarak; P Tipi, 1-10ohm-cm, Silikon (100) seçilmiştir. Silikon ilk önce sırasıyla aseton, izopropanol alkol ve distile suda 5' er dakika bekletilmiştir. Daha sonra Hidroflorik (%5) aside koyularak, öz oksit tabakası temizlenmiştir. Temizleme işlemlerinden sonra silikon Şekil 2.16. da gösterilen PECVD çemberine yüklenmiştir. PECVD sisteminde büyütülen ince filmlerin yapısı Şekil 2.17. de gösterilmiştir. Örnekler büyütülme işleminden sonra yüksek sıcaklık fırınında tavlanmıştır. Depolama şartları, tavlama sıcaklıkları ve süreleri çizelge 2.2. de özetlenmiştir.

2.3.1 Plazma Destekli Kimyasal Buharlaştırma (PECVD) Sistemi

Plazma ile güçlendirilmiş kimyasal buharlaştırma yolu ile depolama tekniği (PECVD), Kimyasal buhar depolama tekniğinden (CVD) birkaç yönden öne çıkar. Bunlardan bir tanesi CVD tekniğinde büyütme sıcaklığı 700–900 ⁰C arasında değişirken PECVD büyütme sıcaklığı daha düşük sıcaklıklarda, 150 – 350 ⁰C arasında kullanılabilmektedir. Plazma oluşumu ile birlikte, CVD tekniğindeki yüksek sıcaklıklarda gereksinimini düşük çalışma ortalama olarak sıcaklıklarda sağlayabilmektedir. Yüksek büyütme sıcaklıkları altında IC uygulamalarda bazı malzemeler arasında oluşabilecek difüzyonlar ve benzer sorunların en aza indirgenmesi sağlanmış olacaktır. Plazma biriktirme sistemi ana hatlarıyla, içerisinde plazmanın elde edildiği reaktör, birbirine paralel, disk şeklinde, iki elektrot, gazların bileşenlerine ayrılması için radyo frekanslı gerilim uygulayan RF jeneratörü, reaktöre kontrollü bir şekilde gaz akışını sağlayan: iğne vana, akış ölçer ve düzenleyicilerin olduğu gaz girişleri ile çıkıştaki mekanik vakum pompasından oluşmaktadır. Paralel iki elektrot arasına doğru akım (DC) uygulanarak elektrik alanın katkısıyla elektrotlar arasında bir kaç pF değerinde bir kapasitans oluşur ve RF sinyali buraya uygulanır. Gazlar anot-katot arasına gönderilerek plazmanın sadece bu iki elektrot arasında oluşması sağlanmaktadır. Bu plazma oluşması istenilen kaplamanın cinsine göre ortamda bulunan SiH₄, GeH₄, N₂O gibi gerekli bulunan gazları bileşenlerine ayırır ve alttas üzerinde ince bir film tabakası halinde kaplanmasını sağlar. Başlangıç olarak bu teknikte tabakalar arasına uygulanan elektrik alan ortamda bulunan gazların kinetik enerjilerinin artmasına ve bu sayede gaz ortamından ayrılan bazı gaz moleküllerin iyonize olmasına sebep olur ve iyonize olmuş moleküllerin birbirleri arasında etkileşimleri sonucunda reaksiyon başlatılır. İşlem devam ederken ortamda yeni elektronlar üretilmesi durmaz ve bu oluşum plazmanın oluşumu ile sonuçlanır. Reaksiyonu Silan gazı için şekillendirecek olursak;

$$e^{-} + SiH_4 \rightarrow SiH_2 + H_2 + e^{-}$$

 $\rightarrow SiH_3 + H + e^{-}$
 $\rightarrow Si + 2H_2 + e^{-}$
(2.7)

Eğer büyütme sırasındaki ortam basınçı 0.1 Torr civarında ise elektronların ve moleküllerin alabilecekleri ortalama serbest yol artacağından çarpışmaların sayısı azalacaktır. Bu azalma gaz moleküllerin iyonizasyon oranının da azalmasını yol açacaktır diğer bir taraftan basınç 5 Torr ya da daha fazla seçilirse moleküllerin çarpışma oranları artacak ve plazma yeniden kararsız bir değişime maruz kalacaktır. İki olası durumda da büyütülecek tabakaların kalitesi, pürüzlülüğü istenilen kalınlık ya da düzene sahip olmayacaktır, bu yüzden yapmış olduğumuz deneylerde PECVD

reaktör basıncını sabit 1 Torr basınç altında tuttuk. Bununla birlikte Gerling, M. ve arkadaşlarının yapmış oldukları çalışmalarda oluşturma sırasında ortamda bulunan basınç değiştirilerek belirli limitler içerisinde oluşturulan filmler içerisindeki nanokristal yapıların değişikliklere maruz kaldıkları belirtilmiştir (28). Elde edilen filmler üzerine yapılan deneylerden yola çıkarak benzer şekilde ideal SiO_x: Ge film büyütme basınç büyüklüğünün 1 Torr olması gerektiğine ve bu basıncın altında ve üstünde oluşturulan filmlerde etkilerine rastladıkları yorumlarını eklemişlerdir.

Plazma elektronların, iyonların radikallerin (çiftlenmemiş elektronlu atom veya moleküller) birbirleri arasında etkileşmeleri sağlamak açısından kullanılan etkili bir kimyasal ortamdır (29). Özellikle 1970 'lerden sonra, RF yardımı ile plazma oluşturma sıklıkla kullanılmaya başlanmış olup, bu yöntemle yüksek teknoloji gereksinimi duyulan özellikle büyük boyutlu elektronik devrelerde, ince film üretimi ve inceltme yöntemlerinde çoğunlukla kullanılmaktadır. RF, diğer plazma türlerinden büyük boyutlarda uygulanabilir olması sebebiyle öne çıkarmaktadır (30).

Kimyasal buhar depolama tekniği yarıiletken teknolojisinde en çok kullanılan ince film metotlarından birisidir. Bu yolla, iletken yalıtkan ya da yarıiletken özellik gösteren çok çeşitli filmler büyütülebilir. Bugün bu yöntem birçok farklı yapıdaki reaktörler tarafından sağlanabilmektedir. Örneğin, PHCVD sistemlerinde ışık kaynağı kullanılırken LACVD sistemlerinde lazer kullanılmaktadır.

CVD işlemi basit bir anlatımla gaz fazındaki reaktantların sıcak bir yüzeyde tepkimeye girip katı fazda istenen filmi oluşturması esasına dayanır. Pratikte film oluşumuna yol açan kimyasal reaksiyonlar sadece tabaka yüzeyinde değil gaz faz içinde de oluşur. Katı yüzey üzerindeki reaksiyonlara heterojen reaksiyon, gaz fazdakilere ise homojen reaksiyon adı verilir. Heterojen reaksiyonlar yalnız sıcak yüzeylerde olduğu ve yüksek kalitede filmlerin oluşmasına neden olduğu için tercih edilmektedirler. Yüzey tepkimeleri ise sıcaklığa üstel olarak bağlıdır ve aşağıdaki formülle modellenebilir.

$$R = r_0 e^{-(e_a/k_BT)}$$
(düşük sıcaklık) (2.8)

Burada R süreç hızı r_o frekans faktörü e_a aktivasyon enerjisidir. Bu formüle göre sıcaklık arttıkça yüzey reaksiyon hızı da artmaktadır. Sıcaklık çok artarsa yüzey reaksiyon hızı o kadar artar ki yüzeye taşınan reaktan gaz miktarı reaksiyonu karşılamaya yetmemeye başlar. Bu durumda depolama hızı, gazların tepkime yüzeyine taşınmasıyla sınırlanır. Bu tip süreçlere kütle transferiyle sınırlı süreçler denir. Düşük sıcaklık bölgesinde ise tepkime hızı yüzeye gelen tüm gazların reaksiyona girmesine yetmeyecek kadar azalır. Bu durumda, süreç reaksiyon hızıyla orantılıdır. Kütle taşınmasıyla sınırlı bölgeden reaksiyon hızıyla sınırlı bölgeye geçiş sıcaklığı, aktivasyon enerjisine ve gaz akış şartlarına bağlıdır. Bir bölgeden diğerine geçiş tek bir sıcaklığa karşı gelmeyip her zaman bir geçiş bölgesi vardır. Bu etki Rice, Ramsperger, Kassel ve Marcus tarafından tanımlanmış olup RRKM etkisi olarak bilinmektedir (31).

Düşük ve yüksek sıcaklıklarda, yüzeye difüz eden madde miktarı difüzyon katsayısı ile sıcaklık arasında aşağıdaki denklem ile ifade edilir.

$$D \approx T^{1.5-2}$$
 (yüksek sıcaklık) (2.9)

Homojen reaksiyonlar ise gaz faz içinde parçacık oluşumuna neden olurlar. Gaz fazındaki tepkimeler gazların yüzeye taşınması işlemidir. Bu tepkime sürüklenme ve difüzyonla oluşur ayrıca bu tepkimelerin sıcaklığa bağımlılığı yüzey tepkimeleri yanında çok daha azdır. Bu parçacıklar yüzeye iyi yapışamazlar ve film içinde boşluklara neden olurlar, bu çeşit reaksiyonlar sonunda oluşan filmler daha az yoğun olup daha fazla hata içermektedirler. Üstelik homojen reaksiyonlar, reaksiyon gazlarının yüzeyde fakirleşmesine neden olurlar. Bu sıcaklığın değişimi ile ise oluşan ince filmlerin yapısal ve optik karakteristiğini kontrol edilebilir bir şekilde değiştirmektedir. Deneylerimizde paralel plaka Plasmalab 8510C reaktörü kullandık ve 350 ⁰C sıcaklığı sabit olarak belirledik.

Şekil 2.16. PECVD sisteminin temsili gösterimi

Şekil 2.17. Hazırlanan örneklerin yapısı

Katman	Gaz Akış Hızı	Basınç	Büyüme Hızı
	(Sccm)	(Torr)	(Å/s)
Si ₃ N ₄	$SiH_4: NH_3 = 200: 4$	0,5	1
	He : 50 N2 : 75		
SiO ₂ : Ge	SiH_4 : GeH_4 : N_20	1	3,75
	180 : 90 : 180		
SiO ₂ : Ge	SiH_4 : GeH_4 : N_20	1	3,00
	180 : 120 : 180		
SiO ₂ : Ge	SiH_4 : GeH_4 : N_20	1	2,5
	180 : 150 : 180		

Çizelge 2.2. Örneklerin PECVD parametreleri

RF; Si₃N₄ Katmanı için 3W, SiO₂ : Ge Katmanı için 10W' tır.

Gaz Kaynakları : SiH₄ : N₂ içerisinde 2% SiH₄, GeH₄ : N₂ içerisinde 2%GeH₄, N₂O,

NH₃, N₂, He ve NH₃ : Saf

Alttaş Sıcaklığı : Si₃N₄ için 200 °C, SiO₂ için 350 °C

Tavlama Şartları : Farklı GeH₄ oranları için 800 ve 900 °C, 15 ve 60 dakika olmak üzere toplam 12 örnek yapılmıştır.

2.3.2. Üretim Basamakları

1.

p-tipi alttaş

Silikon alttaş temizliği ACE, IPA, DI ve HF

PECVD ile Si₃N₄ ve SiO2 : Ge Katmanları Büyütülmesi ve Tavlama işlemleri 3. Farklı boyutlarda maskeleme yapılması

4. Metalizasyon

Fotoresist kaldırılması Ve omik kontak için sistemin düşük Sıcaklıkta tavlanması

Şekil 2.18. Örneklerin üretim basamakları

2.4. Ölçüm Teknikleri

2.4.1. Mikro-Raman Spektroskopisi

Nanokristallerin gözlemlenmesi, nanometrik boyutlardaki parçacıkların ölçümündeki zorluklar sebebiyle önemli bir konudur. Geçirmeli elektron mikroskobu (TEM) gibi gozlem teknikleri, detaylı bir gözlem için, yüksek çözünürlük kapasitesine sahip olmaları gerekir. Yaygın bir karakterizasyon tekniği olan PL, kuvantumsal boyut etkisini yansıtmak yerine daha ziyade matris içindeki kusurlar gibi diğer ışıma merkezlerinden kaynaklanabileceği için bazı durumlarda kesin sonuç vermez. (32) Raman spektroskopisi, katı kimyasal yapıların analizinde güçlü ve tahribatsız bir

tekniktir. Esasında, Ge-Ge bağları için parmak izi kanıtı sağlar ve böylelikle Si0₂ gibi bir matrisin içindeki Ge nanokristallerin oluşumu kolaylıkla gözlenebilir.

İlk olarak 1927 yılında Sir C.V. Raman tarafından organik bileşenleri ve çözeltileri tanımlamak için tasarlanmış olup, bu teknik ile ölçümler, malzemeye zarar vermeden yapılabilmektedir. Raman spektroskopi tekniği maddelerin kendilerine özel titreşimlerinin tespiti yolu ile malzeme karakterizasyon tekniği olarak kullanılmaktadır. 1970 'lerden bu yana ise yarıiletken çalışmalarında sıklıkla kullanılmaya başlanmıştır.

Monokromatik bir ışık demeti malzeme üzerine gönderildiği zaman malzeme üzerinde meydana gelen saçılmaların çoğunluğu fotonların elastik olarak saçılması beklendiğinden elastik olarak gerçekleşmektedir, elastik saçılmalarda atomlar ve moleküller arasında bir enerji değişimi olmaz dolayısıyla da gönderdiğimiz ışık aynı dalga boyunda saçılır. Bununla birlikte bazı durumlarda bu saçılmalara çok daha zayıf şiddetlerde (gelen ışık $\propto 10^{-5}$) (33) elastik olmayan saçılmalar da eşlik edebilmektedir. Monokromatik ışık ile saçılan ışık arasındaki enerji farkı incelendiğinde elastik olmayan saçılma içeriğinin maddeden maddeye göre değiştiği tespit edilmiştir. (34,35)

Şekil 2.19. Raman saçılması için şematik gösterim

Stokes Saçılması	Stokes Olmayan Raman Saçılması		
$\hbar\omega_s = \hbar w_i - \hbar w_0$	$\hbar\omega_{As} = \hbar w_i + \hbar w_0$		
$\hbar \vec{k}_{s} = \hbar \vec{k}_{i} - \hbar \vec{k}_{0}$	$\hbar \vec{k}_{As} = \hbar \vec{k}_i + \hbar \vec{k}_0$		
ω_s frekans, \vec{k}_s saçılan fotonun dalga	ω_{As} frekans, \vec{k}_{As} saçılan fotonun		
vektörü	dalga vektörü		
ω_i frekans, \vec{k}_i gelen fotonun dalga vektörü			
ω_0 frekans, \vec{k}_0 vektörel fonon dalgası			
Yayımlanan İşığın Şiddeti			
$I_s \propto e_I . R . e_s ^2$ şeklinde verilir. e _I gelen ışının polarizasyonu			
es saçılan ışının polarizasyonu, R raman tensörü olarak belirtilmektedir.			

Çizelge 2.3. Raman spektroskopisinde kullanılan terimler

Şekil 2.20. Raman saçılmalarının şematik gösterimi

Malzeme ile ışık arasındaki Raman etkileşimlerinden kaynaklanan çarpışmayı açıklayabilmek için üç olası durumdan söz edebiliriz.

1. Eğer çarpışma elastik ise (1 numara), çarpışmadan sonra fotonun enerjisi değişmez. Elastik olarak gerçekleşen bu etkileşmeler Rayleigh saçılmaları olarak bilinirler. Bu saçılmalarda gelen foton ile saçılan foton arasındaki enerji farkı tam olarak moleküler iki titreşim seviyesi arasındaki enerjiye eşittir. Molekül ile foton arasındaki elastik olmayan çarpışmalar ise Raman saçılmaları olarak adlandırılmaktadır.

2. Eğer titreşim enerjisi çarpışmadan sonra artıyor ise, saçılan fotonun enerjisi de aynı miktarda azalıyor demektir, bu yüzden saçılan ışık gelen ışıktan büyük dalga boylarında gözlemlenebilirler (2 numara). Bu saçılma Stokes kayması olarak adlandırılır. Saçılma işlemlerinde momentum ve enerji korunmaktadır.

3. Eğer titreşim enerjisi çarpışmadan sonra azalıyor ise, saçılan fotonun enerjisi de aynı miktarda artıyor demektir bu yüzden saçılan ışık gelen ışıktan kısa dalga boylarında gözlenebilirler (3 numara). Bu olay ise Stokes olmayan kayma olarak adlandırılır. Böyle bir saçılma sadece molekülün titreşim modlarında bulunduğu durumlar için geçerlidir yani daha önceden bu moleküllün başka bir kaynak tarafından uyarılmaları gerekmektedir.

Raman spektrumunun öne çıkan artıları ve eksileri olarak kısaca şunlar gösterilebilir:,

- Farklı seçim kuraları kullanılarak tamamlayıcı bilgilere sahip olunabilinir.
- Kolaylıkla uygulanabilir
- Özellikle bir örnek hazırlama metodu bulunmaması
- Büyük bir çalışma bölgesine sahip olması nedeniyle birçok materyallerin deneyleri aynı düzenek üzerinden yapılabilmektedir.
- Düşük sinyal şiddeti $(10^{-8} \times I_0)$
- Örneğin bazı durumlarda ışıması / kirliliklerin spektruma katılması veya spektrumu engellemesi

2.4.1.1. Raman Şiddeti

Raman bant şiddeti Placzek tarafından teorik olarak Eşitlik 2.10 'da gösterilmiştir. Bu teori de şiddet aşağıdaki formül ile belirlenmektedir.

$$I = cte \frac{(v_0 + v_{\max})^4}{v_{\max}} \cdot \frac{NI_0}{1 - e^{(-\hbar v_{\max}/k_B T)}} \left[45(\alpha^{1s})^2 + 13(\alpha^{1d})^2 \right]$$
(2.10)

Formülden de anlaşılacağı üzere Raman şiddeti şu parametrelere bağımlıdır:

 v_0 : Kullanılan lazerin dalga boyu, büyük dalga boyları düşük şiddette kısa dalga boyları ise yüksek ışıma şiddeti sonucunu doğurmaktadır. Yine de bazı deney düzeneklerinde ölçümü yapılan örneklere de bağımlı kalmak üzere lüminesans etkisini en aza indirebilmek için yüksek dalga boyları tercih edilebilmektedir.

1. N: Raman aktif malzemelerin lazer ışını tarafından aydınlatıldığı bölge miktarını göstermektedir.

2. I₀: Kullanılan lazer gücü, teorik olarak eğer lazer şiddeti 50 mW yerine 100 mW kullanılacak olursa Raman şiddeti de iki katına çıkacaktır.

3. T: Sıcaklığı temsil etmektedir ve sıcaklıkla olan bağıntı Boltzman denklemlerinden anlaşılabilinir.

4. α': molekülünün kutuplanabilirliği. Önemli bir etkide malzemenin polarizasyona olan bağlılığıdır.

2.4.1.2. Raman Seçim Kuralları

Seçim kuralları ile bir molekülün simetrilerinden yararlanılarak sahip olduğu polarizasyon titreşim frekansına yani Raman modlarının aktif olup olmayacağına karar verilebilinir. Etkileşmeler sırasında elektronik temel seviyelerinde molekül ile foton arasında toplam açısal momentum korunmaktadır ancak sadece özel geçişlere izin verilmektedir.

Polarizasyona bağımlı Raman spektrumlarında simetrik olmayan molekül titreşimleri yasaklandırılmıştır. Bu kural karşılıklı dışlama kuralı olarak da bilinmektedir.

Eğer bir molekülün normal salınımlarda polarizabilitisi değişiyor ise salınımlar sırasındaki Raman aktif bant şiddeti I_{Raman} polarizabilitiye bağlı olduğundan bunu Raman aktif salınımlarından tespit edebiliriz:

$$I_{Raman} \propto \left(\frac{\partial \alpha}{\partial q}\right)_0^2 \tag{2.11}$$

Raman spektroskopisinde hacimli yarıiletkenler seçim kurallarına, momentumun korunumu sebebiyle bağlı kalmaktadırlar.

Raman seçim kuralları kullanılarak fonon frekanslarından malzeme hakkında elektron düzeylerinin enerjileri ve elektron fonon etlileşmeleri, taşıyıcı konsantrasyonu, kirlilik içerik kompozisyonu, kristal yapısı, kristal salınımları, sıcaklık ve mekanik zor tespiti yapılabilmektedir (36) Saçılan ışığın şiddeti;

$$\Phi \approx \sigma(v_{ex}) v_{ex}^{4} E_0 n_i e^{-E_i/k_B T}$$
(2.12)

ve izili geometherin gosterini		
Fonon	Geometri	
LA	z(x,x)-z,	
	z(x`,x`)-z	
LO	z(x,y)-z,	
	z(x`,y`)-z,	
	y`(x`,x`)-y`	
ТО	y`(x`,z)-y`	

Çizelge 2.4. Raman seçim kuralları için enine boyuna akustik ve optik fonon modları
ve izin geometrilerin gösterimi

Burada v_{ex} uyaran lazer frekansı E_o lazerin gücü (37) $\sigma(v_{ex})$ terimi kutuplanabilirlik, n_i durum yoğunluğu, e^{-E_i/k_BT} Boltzmann faktörü (37) olarak belirtilmektedir. Stokes kaymaları genellikle anti-Stokes saçılmalarından daha yüksek şiddette gerçekleşmektedirler, ancak Stokes olmayan saçılmalar, Stokes saçılmalarından artan sıcaklıkla birlikte temel seviyeden uyarılmış seviyelere çıkarken saçılmalar arasında daha yüksek yüzdeye sahip olmaktadır. Monokromatik ışığın elektrik alanı:

$$E = E_0 \cos(2\pi v_{ex} t) \tag{2.13}$$

 E_0 dalga genişliği. Lazer ile molekül arasındaki elektrik alan altındaki etkileşmeler dipol moment(m) oluşumuna neden olurlar.

$$m = \alpha E = \alpha E_0 \cos(2\pi v_{ex} t) \tag{2.14}$$

α malzemenin bir sabiti olup moleküler bant kutuplanabilirliği olarak adlandırılmaktadır. Eğer kutuplanabilirlik bant içerisindeki atomlar ile çekirdek arasındaki uzaklığın fonksiyonu olarak değişiyor ise bu durumda bu moleküllere Raman aktif moleküleri adı verilir. Kutuplanabilirlik fonksiyonu

$$\alpha = \alpha_0 + (r - r_{eq} \frac{\partial \alpha}{\partial r})$$
(2.15)

olarak verilmektedir, burada α_0 kutuplanabilirlik, yük merkezleri arasındaki uzaklık r_{eq} ve r yük merkezlerinin ayrılma uzaklığı. Yük merkezlerinin ayrılma uzaklığı frekansa v_v 'ye bağlıdır:

$$r - r_{eq} = r_m \cos(2\pi v_v t)$$
 (2.16)

 r_m yük merkezleri arasındaki en fazla uzaklık olarak kabul edip denklemi düzenleyecek olursak:

$$\alpha = \alpha_0 + r_m \cos(2\pi v_v t) \frac{\partial \alpha}{\partial r}$$
(2.17)

Dipol momentin etkisi yok sayılırsa

$$m = \alpha E_0 \cos(2\pi v_{ex}t) + E_0 r_m (\cos(2\pi v_v t) \frac{\partial \alpha}{\partial r} \cos(2\pi v_{ex}t)$$
(2.18)

Kosinüs fonksiyonun açılımı kullanılacak olursa

 $\cos x \cdot \cos y = \left(\cos(x+y) + \cos(x-y)\right)/2,$

$$m = \alpha E_0 \cos(2\pi v_{ex}t) + \left(\frac{E_0 r_m}{2} \frac{\partial \alpha}{\partial r} (\cos(2\pi (v_{ex} - v_v)t) + \left(\frac{E_0 r_m}{2} \frac{\partial \alpha}{\partial r} (\cos(2\pi (v_{ex} + v_v)t) + (2.19)\right)$$
(2.19)

bulunacaktır. Bu formülde ilk terim uyarılma dalga boyu ile aynı frekansa sahip olması ile birlikte Rayleigh saçılmalarını temsil etmektedir. İkinci terim Stokes saçılmalarını üçüncü terim ise Stokes olmayan saçılmalarını temsil etmektedir. Formülden de görüleceği üzere Raman saçılmaları lazer frekansından bağımsıztır. (38)

2.4.1.3. Raman Deney Düzeneği

Raman deney düzenegi, Ar iyon lazeri toplayıcı ve odaklayıcı optik monokromatör bilgisayar, dedektör ve bunların bağlı oldukları elektronikten oluşmaktadır. Şekil 2.21. 'den de görüleceği üzere Ar lazerinden gelen ışın örnek aynalar ve mercekler vasıtıyla üzerine düşürülmüş ve buradan saçılan ışık monokromatör üzerine odaklandırılmıştır. Odaklayıcı mercek örneğin ısınmasını engellemek için silindirik olarak seçilmiştir.

Şekil 2.21. Raman spektroskobisi için kullanılan deneysel düzeneğin gösterimi

2.4.1.3.1. Monokromatör

Deneylerimizde yüksek çözünürlüğe sahip Jobin Yvon (JY) U1000 marka Czerny-Turney tip monokromatör kullandık. Monokromatörler gelen ışığın dalga boyunu istenilen bir dalga boyuna ayarlayabilirler, bu ise saçılma, soğurulma ve benzer değişik dalga boyutlarında ışıma miktarını tespit edilmesine ihtiyaç duyulan uygulamalarda vazgeçilmez bir düzenek olmasını sağlamaktadır. Basit olarak monokromatörler mekanik bir düzeneğe bağlı kırınım ızgarası ve aynalardan oluşmaktadırlar. İstenilen dalga boyundaki ışığı dedektöre iletebilmesi özelliği ile malzemelerin yapısal karakterizasyonu için parmak izi niteliği taşıyan Raman ve Fotolüminesans gibi deneyler için ayrılmaz bir bütün haline gelmiştir.

Genel olarak Çizelge 2.5' te kullanmış olduğumuz monokromatörün teknik özellikleri verilmektedir.

Odaksal Uzaklık:	1 metre	
Açıklık (Aperture):	f/8	
Çözünürlük:	579.1 nm de 0.15 cm ⁻¹	
Doğruluk:	5000 cm^{-1} 'de 1 cm $^{-1}$ sapma	
Tekrarlanabilirlik (Reproducibility):	roducibility): 0.1 cm ⁻¹	
Çalışma Bölgesi:	320 ile 910 nm arası	

Çizelge 2.5. Jobin Yvon (JY) U1000 monokromatörün teknik özellikleri

Şekil 2.22. Monokromatörün şematik gösterimi.

2.4.2. X-Işını Dağılımı Spektroskopisi (EDAX)

X-ışını dağılım analiz dedektörü, geçirmeli elektron mikroskop (TEM) ' unda ya da taramalı elektron mikroskop (SEM) ' unda bulunmaktadır. Örneklere gönderilen

Elektron demeti, örneklerdeki elementlerin atomlarındaki, elektronları uyararak bir üst enerji seviyelerine çıkarır. Uyarılan elektronlar eski enerji düzeylerine inerken aradaki enerji farkı yüzünden X-ışını salınımı gerçekleşir. Bu X-ışınları karakteristik özellik taşımaktadır. Çıkan X-ışınları incelenerek malzemeyi oluşturan elementler ve elementlerin yapıdaki oranları hakkında bilgilere ulaşılır.

2.4.3. Taramalı Elektron Mikroskobu (SEM)

Bir Taramalı Elektoron Mikroskobu (SEM) sisteminde odaklanmış elektron paketi numuneye gönderilir. İkincil elektronlar ya da geri saçılan elektronlar sayesinde görüntüleme yapılır. SEM birincil görüntüleme yöntemi olarak kullanılmaktadır. Malzemelerin yüzey görüntülerini alabilmekle limitlidir.

Şekil 2.23. SEM' in basit şematik gösterimi

2.4.4. X-ışını Kırınımı Spektroskopisi (XRD)

X-ışını dikraksiyonu nano yapıları analiz etmek için önemli bir spektroskopi tekniğidir. Bu yöntem kullanılarak malzemenin, kristal yapısı, örgü parametresi, yapının toplam stresi, kristal boyutu gibi özelliklerine ulaşılabilinir. Bu spektroskopi yöntemi kullanılırken sisteme entegre edilmiş XRD dikraktometresinden yararlanılır.

Bu difraktometre numunelere gönderilen Cu $K\alpha$ (1.5418 °A) ışınının difraksiyona uğramış kısımlarının inceleyerek, kristal düzlemlerini belirler. Difraktometrenin belirlediği düzlem verileri (hkl) kullanılarak nanokristal Germanyum ve Silikon-Germanyum yapılarının örgü parametreleri aşağıdaki eşitlikler kullanılarak hesaplanabilir:

$$\theta_{hkl} = \arcsin(\frac{n_{hkl}\lambda_{hkl}}{2a}) \tag{2.20}$$

$$n_{\rm hkl} = \overline{h^2 + h^2 + l^2} \tag{2.21}$$

 n_{hkl} Bragg piki, h,k,l bahsi geçen düzlemlerin miller indisleri, *a* örgü parametresi, θ_{hkl} Bragg açışı, and $._{hkl}$ de x-ışınının dalgaboyudur. Bragg piklerini ölçmek için, θ açısının (x-ışınının gelme açışı) belirli bir aralıkta değiştirilir. Bu sırada 2 θ açısındaki dedektörde sistemle aynı yönde hareket eder. Böylece numune taranmış olur. Cihazın geometrisi Şekil 2.24' te gösterilmiştir.

Şekil 2.24. XRD spektrometresinin şematik gösterimi

Bulunan değişik örgü parametreleri nanokristal örgü parametreleridir. Bu örgü uzaklığı silikonun yoğun fazına yakın olsa da farklılıkları vardır. Bu farklılık miktarı kullanılarak nanokristallerdeki stres miktarı hesaplanabilir.

$$\in = \frac{\Delta a}{a_{bulk}} \tag{2.22}$$

a bulk' ın (yoğun faz) kristalin örgü parametresi ile nanokristalin örgü parametresi arasındaki farktır.

X-ışının da elde edilen bilgilerden yararlanılarak, Ortalama nanokristal boyutu bilgisine de ulaşılabilinir. Bragg piklerinin genişlikleri Scherrer formüllerinde yerlerine konulur ve nanokristallerin ortalama boyutları hesaplanır (39).

$$D = \frac{K\lambda}{B\cos\Theta}$$
(2.23)

 λ , x-ışınının dalga boyu (0.15418 nm), θ Bragg açısı, K = 1.2090 ve sabittir. (40)

2.4.5. Elektriksel Karakterizasyon Ölçümleri

C-V ölçümleri Hp 4284A LCR metre ile alınmıştır. I-V ve TLM ölçümleri ise Agilent 4200 ile alınmıştır.

3. ARAŞTIRMA BULGULARI VE TARTIŞMA

3.1. Karakterizasyon Ölçümleri

3.1.1. X-ışını Kırınımı (XRD) Analizleri

Kristal boyutları hakkında bilgi almak için XRD ölçümleri alınmıştır. Şekil 3.1. de, 900 °C de 1 saat tavlanmış, 90, 120, 150 sccm gaz akış oranlı numunelerin XRD ölçümleri gösterilmiştir.

90 sccm gaz akıtılarak büyütülen numune deki nanokristaller, deney yapılan cihazın algılayabileceğinden küçük (2-3 nm) oluşmuştur. 120 sccm de 3.9 nm, 150 sccm de ise 4.8 nm boyutlarında nanokristaller oluşmuştur. Nanokristal boyutları hesaplamak için piklere önce Lorentz uyarlaması Şekil 3.2. de yapılmıştır. Ardından pik genişliği ve pik pozisyonu bilgileri, Scherrer formülü' nde (41) yerlerine konularak kristal boyutları hesaplanmıştır. Nanokristal Ge yapılarının (111) piki 27.30 derece de olduğu bilinmektedir. Bu tezdeki XRD pikleri 27.45 ve 27.55 derecelerde çıkmıştır. Piklerdeki kaymalar kristal yapılarındaki stresin göstergesidir.

Şekil 3.1. 900 °C de 1 saat tavlanmış, 90, 120 ve 150 sccm gaz akışlı numunelerin XRD grafikleri

Şekil 3.2. 900 °C de 1 saat tavlanmış, 150 sccm gaz akışlı numunenin XRD datasına Lorentzian uyarlaması

3.1.2. Enerji Dağılımı Spektroskopisi (EDAX) Analizleri

EDAX analizleri taramalı elektron mikroskobu kullanılarak yapılmıştır. Fakat örneklerdeki kristallerin boyutları küçük olduğu için mikroskop görüntüsü alınamamıştır.

EDAX analizlerini yapılırken örneklere kuş bakışı bakılmıştır. Aslında PECVD ile büyütülen asıl silikon miktarı bu analizlerde görülenlerden azdır. Örneklere kuş bakışı bakıldığından dolayı alttaştan gelen silikon sinyali de analiz sonuçlarında görülmektedir.

EDAX analizlerinden yapılan kuantum analiz hesapları sonucunda ortaya çıkan element miktarları Çizelge 3.1.' de verilmiştir.

Şekil 3.3. 90 sccm GeH4 akıtılarak üretilen örneklerin EDAX analizi

Şekil 3.4. 150 sccm GeH₄ akıtılarak üretilen örneklerin EDAX analizi

Şekil 3.5. 150 sccm GeH₄ akıtılarak üretilen örneklerin EDAX analizi.

Element Gaz Akış Miktarı	Germanyum	Silikon	Oksijen
90 sccm	% 3,25	% 64,21	% 31,12
120 sccm	% 4,28	% 63,55	% 30,18
150 sccm	% 5,12	% 62,74	% 29,86

GeH4 akış hızı artıtıldıkça yapıdaki Ge miktarının arttığı gözlemlenmiştir.

3.1.3. Raman Analizleri

FT-IR ölçümleri: Si₃N₄ 'ın çok ince kaplanmasından dolayı alınmıştır. İnce Si₃N₄ filmin, FT-IR ölçümü (Şekil 3.6.) alınarak Si₃N₄' ın varlığı ispatlanmıştır. 845cm⁻¹ de görülen pik Silikon-Nitrojen bağlarının pikidir. (42)

Gaz akışlarına göre gruplandırılmış Raman grafiklerine bakıldığı zaman (Şekil 3.7., 3.8., 3.9.) bütün örneklerin 120 scmm de en iyi kristallendikleri görülmektedir. 120 sccmlilerin arasındaki en iyisi ise 900 °C 60 dk. tavlanmış örnektir bu örneğin pik genişliği 7.57 cm⁻¹ dir. Bütün piklere lorentzian uyarlaması yapılarak pik pozisyonları ve genişlikleri bulunmuştur. Pik pozisyonları tek kristal Germanyumun Raman pikinden sağda çıkmıştır. Bu sistemdeki kristallerin stres altında olduklarını göstermektedir.

120 sccm GeH₄ akıtılarak büyütülen 900 °C 60 dakika tavlanmış numune en iyi kristallenmesine rağmen, en iyi şarj tutma özelliğini gösteren örnek değildir. Bu durumdan anlaşıldığı üzere şarj tutma özellikleri sadece kristallenmeyle ilgili değildir. Öyleki en iyi şarj tutan örneğin (150 sccm, 900 °C 15 dk.) pik genişliği 8.98 cm⁻¹ dir. Bu örnekte hala krsitallenme devam ederken tavlanma kesilmiştir ama bu örneğin pik pozisyonu (302.09) tek kristal germanyuma en yakın örnektir. Yani örnek diğerlerine göre daha stressiz kristallenmiştir. Bu durumdan anlaşılacağı gibi stres azaldıkça şarj tutma miktarı artmaktadır. Örneğin en iyi şarj tutan ikinci numunenin (0.47V) pik poziyonu 303.4 cm⁻¹ dir.

90 sccm lik örnekler de kristallenme olmuştur. Fakat XRD ölçümlerinden anlaşılacağı üzere 2-3 nm boyutlarında oluşmuşlardır. Bu durumda şarj tutma miktarına etki etmektedir. Yani 150 sccm lik örneklerin histerislerine yaklaşan 90 sccmlik örnekler vardır. Bu durumda denilebilinir ki kristal boyutları küçük olması da şarj tutma miktarına etki eden bir durumdur.

Şekil 3.6. Si₃N₄ kaplı örneklerin FT-IR grafikleri

Şekil 3.7. 90 sccm GeH₄ akıtılarak büyütülen örneklerin Raman pikleri

Şekil 3.8. 120 sccm GeH₄ akıtılarak büyütülen örneklerin Raman pikleri

Şekil 3.9. 150 sccm GeH₄ akıtılarak büyütülen örneklerin Raman pikleri

Şekil 3.10. Raman pik genişliklerinin sıcaklık ve akış miktarı ile değişimi

Şekil 3.11. Raman kaymalarının sıcaklık ve akış miktarı ile değişimi

3.2. Elektriksel Ölçümler

3.2.1. Geçirmeli Çizgi Metodu (TLM) Ölçümleri.

450-550 °C sıcaklıklarda 2 dakika tavlanan numulerin omik kontak direçleri TLM ölçümleri alınarak gözlemlenmiştir. Şekil 3.12. da görüldüğü gibi en iyi sonuç 550 °C de 2 dakika tavlanan numune de (4.5 ohm) olarak bulunmuştur.

Şekil 3.12. 450-550 °C Silikonların omik kontak dirençleri

3.2.2. Kapasitans-Gerilim (C-V) Ölçümleri

Örneklerin C-V ölçümleri oda sıcaklığında alınmıştır. Genel olarak [-8V, 0V] arasında, 0.01V/s hızda taranmışlardır. Bahsi geçen gerilim değerleri farklı denemeler sonucunda bulunmuştur. Cihazlar -10V' a kadar dayanmaktadır. 10V geçildiği zaman yalıtkan tabakalar (Si₃N₄ ve SiO₂) iletken hale geçmektedir.

Öncelikle 5 nm silikon nitrat kaplandıktan sonra yapının, kapasitans-gerilim ölçümü alınmıştır. Şekil 3.13. de görüldüğü gibi histerisis gözlemlenmemiştir. Bu yapının kaliteli olduğunun ve şarj tutmadığının bir göstergesidir. 5 nm nitrat üzerine 45 nm SiO₂ büyütülmüş kontrol örneğinin C-V eğrisi (Şekil 3.14.) ölçülmüştür ve 0.1V histeris görülmüştür. Oksit tabakası içerisindeki enerji sevieyerlerinin şarj tuttukları gözlemlenmiştir.

12 örneğin C-V eğrileri GeH₄ akış hızlarına göre gruplandırılmış ve şekil 3.15., 3.16., 3.17. te gösterilmiştir. C-V eğrilerinde en fazla kayma 0.52 V olarak ölçülmüştür. Bu örnek 150 sccm gaz akış oranına sahip 900 °C de 15 dakika tavlanan örnektir. Raman analizleri (3.1.5.) bölümünde 150 sccmlik örneğin histerisis eğrisinin neden fazla olduğu konusuna değinilmiştir. En düşük histeris ise 120 sccm gaz akışıyla büyütülmüş ve 800 °C de 60 dk. tavlanmış numune de görülmüştür.

Şekil 3.13. 5 nm nitrat kaplı örneğin C-V grafiği

Şekil 3.14. Nitrat üzerine, nanokristalsiz oksit kaplı örneğin C-V eğrisi

Şekil 3.15. 90 sccm GeH4 oranlı numunelerin C-V eğrileri a) 900 °C 15dk. b) 800 °C 60 dk. c) 900 °C 60 dk. d) 800 °C 15dk.

Şekil 3.16. 120 sccm GeH4 oranlı numunelerin C-V eğrileri a) 800 °C 15dk. b) 900 °C 60 dk. c) 900 °C 15 dk. d) 800 °C 60dk.

Şekil 3.17. 150 sccm GeH4 oranlı numunelerin C-V eğrileri a) 800 °C 60dk. b) 900 °C 15 dk. c) 900 °C 60 dk. d) 800 °C 15dk.

3.2.3. Akım-Gerilim (I-V) Ölçümleri

C-V ölçümlerinde yapıldığı gibi öncelikle Silikon-nitrat ve Silikon-dioksit kaplı örneklerin I-V eğrileri alınmıştır. Nitrat katmanının kaliteli bir yalıtkan olduğu I-V (Şekil 3.18.) grafiğinde görülmektedir. Yapıda kaçak akım miktarı düşüktür. Si₃N₄ kaplı örnek dışındaki örneklerin hepsi -10V, 10V arasında, 0.05V/s hızla taranmıştır. Gaz akış hızlarına göre gruplandırılarak Şekil 3.20., 3.21., 3.22. de gösterilmiştir. Grafiklerde hol tünellemesi olayı görülmektedir. I-V grafiklerinde ani düşüşler tünelleme olduğunun göstergesidir.

Şekil 3.18 5 nm Si₃N₄ kaplı örneğin I-V grafiği

Şekil 3.19. Nitrat üzerine, nanokristalsiz oksit kaplı örneğin I-V eğrisi

Şekil 3.20. 90 sccm GeH₄ akıtılarak büyütülen örneklerin I-V grafikleri

Şekil 3.21. 120 sccm GeH₄ akıtılarak büyütülen örneklerin I-V grafikleri

Şekil 3.22 150 sccm GeH₄ akıtılarak büyütülen örneklerin I-V grafikleri

4. SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Bu tezde germanyum nanokristal oluşumu ve nanokristallerin MOS-C yapısına uvgulanması incelenmiştir. Nanokristaller tavlanarak oluşturulacağından tavlama şartlarıyla oynanmıştır. 800 °C ve 900 °C sıcaklık olarak seçilmiştir. Bu değerler germanyumun erime sıcaklığı göz önünde bulunarak seçilmiştir. Sıcaklık değerlerine ek olarak 15 dk. ve 60 dakikalık tavlama süreleri seçilerek süre ve sıcaklığın nanokristal oluşumuna etkisi gözlemlenmiştir. PECVD de örnekler üretilirken kullanılan GeH4 gaz miktarının da üç farklı değer (90,120,150 sccm) seçilmesiyle nanokristal oluşumuna etki edebilecek üç faktör incelenmiş, oniki farklı örnek yapılmıştır. Raman ve XRD analizlerinden görüldüğü üzere, kısa süre yüksek sıcaklık ya da uzun süre düşük sıcaklığın, nanokristal oluşumu için ideal olduğu, gaz akıs miktarlarının değişmesiyle de nanokristal boyutlarının değiştiği gözlemlenmiştir.

Nanokristalli yapılar elde edildikten sonra Metal-Oksit-Yarıiletken-Kapasitör (MOS-C) yapısına uygulanmıştır. Oniki örnek cihaz haline getirilip Geçirgen Çizgi Metodu (TLM), Akım-Gerilim (I-V) ve Kapasitans-Gerilim (C-V) ölçümleri alınmıştır. Kapasitan-Gerilim ölçümleri nanokristallerin şarj kapasitelerini, Akım-Gerilim ölçümleri kaçak akım miktarını, TLM ölçümleri ise omik kontak direncini ölçmek için yapılmıştır. Kapasitans gerilim eğrilerindeki histerislere bakıldığında en iyi kristallenen örneklerin en iyi sarj tutma özelliği göstermediği görülmektedir. İyi kristallenme şarj kapasitesi için önemli bir etkendir fakat nanokristal boyutu ve kristal oluşum şartları da şarj tutma kapasitesine etki etmektedir. Elde edilen bütün sonuclar germanyum nanokristal içeren ısığında metal-oksit-yariiletkenkapasitörlerin gelecekteki flaş bellek uygulamaları için iyi birer aday olabilecekleri söylenebilir. (43)

KAYNAKLAR

- Agan S., Celik Aktas A., Zuo, J. M., Dana, A., Aydınlı, A., Synthesis and size differentiation of Ge nanocrystals in amorphous SiO₂, Appl. Phys., A 83, 107–110, 2006.
- (2) Agan, S., Dana, A. and Aydınlı, A., TEM studies of Ge nanocrystal formation in PECVD grown SiO2:Ge/SiO2 multilayers, J. Phys., Condens. Matter 18,5037–5045, 2006.
- (3) Choi, W. K., Chim, W. K., Heng, C. L., Teo, L. W., Ho, V., Antoniadis, D. A. and Fitzgerald, E. A., Observation of memory effect in germanium nanocrystals embedded in an amorhous silicon oxide matrix of metal-insulator semiconductor structure, Applied Physic Letters, Vol. 80, Number 11, 2002.
- (4) Kapetanakis E., Normand P., Tsoukalas D., Beltsios K., Beltsios, S., Zhang, J., S. and Berg, J., Charge storage and interface states effects in Si nanocrystal memory obtained using low-energy Si implantation and annealing, Applied Physics Letters, Vol 77, Number 21, 2000.
- (5) Tiwari, S., Rona, F., Chan, K., Shi, L. and Hanafi, H., A silicon nanocrystals based memory, Appl. Phys. Lett., vol. 68, p. 1377, 1996.
- (6) Feng, T., Yu, H. B., Dicken, M., Heath, J. R. and Atwater, H. A., Probing the size and density of silicon nanocrystals in nanocrystal memory device applications, Appl. Phys. Lett., vol. 86, p. 033103, 2005.
- (7) Li, P. W., Liao, W. M., Lin, S. W., Chen, P. S., Lu, S. C. and Tsai, M. J., Formation of atomic-scale germanium quantum dots by selective oxidation of SiGe/Si-on insulator, Appl. Phys. Lett. vol. 83, p.4628, 2003.
- (8) Zacharias, M. and Weigand, R., A comparative study of Ge nanocrystals in Si_xGe_yO_z alloys and SiO_x/GeO_y multilayers, J.Appl. Phys., vol. 81, p.2384, 1997.
- (9) Huang, S., Banerjee, S., Tung, R. T. and Oda, S., Quantum confinement Energy in nanocrystalline silicon dots from high-frequency conductance measurement, J.Appl. Phys., vol. 94, p.7261, 2003.
- (10) Takagahara M., Takeda, K., Theory of quantum confinement effect on excitons in quantum dots of indirect-gap materials, Physical Review B. Volume 46 number 23, 1992.

- (11) Melnikov, D.V., Chelikowsky, J.R., Ab Initio Absorption Spectra of germanium Nanocrystals, Solid State Commun. 127, 361, 2003.
- (12) Motta, N., Sgarlata, A., Calarco, R., Castro Cal, J., Nguyen, Q., Prosposito, P., Balzarotti, A., Crescenzi, M., Scanning tunelling microscopy studies of Ge/Si films on Si(111): from by layer to quantum dots, J. Vac. Sci. Technol. B 16, 1555, 1998.
- (13) Gu, G., Burghard, M., Kim, G.T., Düsberg, G.S., Chiu, P.W., Krstic, W., Roth, S., Growth and electrical transport of germanium nanowires, J. Appl. Phys., 90, 5747, 2001
- (14) Böer, K. W., Survey of Semiconductor Physics, Van Nostrand Reinhold, NY, 1990.
- (15) Maeda, Y., Visible Photoluminescence from Nanocrystallite Ge Embedded in A Glassy SiO₂ Matrix: Evidence in Support of the Quantum Confinement Mechanism, Phys. Rev. B vol. 51, pp. 1658, 1995.
- (16) Oxtoby, D. W., Nucleation of First-Order Phase Transitions, Acc. Chem.Res., 31 (2), pp., 91–97, 1998.
- (17) Bonafos, C., Garrido B., Lopez M., Perez-Rodriguez A., Morante J. R., Kihn, Y., Ben Assayag, G. and Claverie, A., Ostwald ripening of Ge precipitates elaborated by ion implantation in SiO₂, Materials Science and Engineering B Vol. 69-70, Pages 380-385, 2000.
- (18) Baron, T., Pelissier, B., Perniola, L., Mazen, F., Hartmann, J. M. and Rolland ,G., Chemical vapor deposition of Ge nanocrystals on SiO2, Applied Physic Letters Vol 83, Number 7, 2003.
- (19) Niquet, Y. M., Allan, G., Delerue, C. and Lannoo, M., Quantum confinement in germanium nanocrystals, Applied Physic Letters, Vol 77, Number 8, 2000.
- (20) Teo, L. W., Choi, W. K., Chim, W. K., Ho, V., Moey, C. M., Tay, M.S., Heng, C.L., Lei, Y., Antoniadis, D. A., Fitzgerald, E. A., Size control and charge storage mechanism of germanium nanocrystals in a metal-insulator-semiconductor structure, Applied Physics Letters, Vol. 81, 19, 3639 – 3641, 2002.
- (21) Liu, Z., Lee, C., Narayanan, V., Pei, G., Kan, E.C., Metal nanocrystalMemories, Device design and fabrication, Electron Devices, Vol. 49, 9, pp. 1606-1613, 2002.
- (22) Kanoun, M., Souifi, A., Baron, T., Mazen, F., Electrical study of Ge-Nanocrystalbased metal-oxide-semiconductor structures for p-type nonvolatile memory applications Applied Physic Letters Vol 84, Number 25, 2004.

- (23) Kanoun, M., Busseret, C., Poncet, A., Souifi, A., Baron, T. and Gautier, E., Electronic properties of Ge nanocrystals for non volatile memory applications Solid-State Electronics, Vol. 50, 7-8, 2006, pp.1310-1314, 2006.
- (24) Park, C. J., Cho, K. H., Yang, W.-C., Cho, H. Y., Choi,S.-H., Elliman, R. G.,Han, J.H., Kim, C., Large capacitance-voltage hysteresis loops in SiO2 films containing Ge nanocrystals produced by ion implantation and annealing Applied Physic Letters, 88, 071916, 2006.
- (25) Choi, C.-H., Goo, J.-S., Oh, T.-Y., Yu, Z., Dutton, R. W., Bayoumi, A, Min,Cao, P. V. V., Vook, D. and Diaz, C. H., MOS *C–V* Characterization of Ultrathin Gate Oxide Thickness (1.3-1.8nm), IEEE Electron Devices Letters, Vol. 20, No. 6, 1999.
- (26) Lenzlinger, M., Snow E. H., Fowler Nordheim Tunneling into Thermally Grown SiO₂, Journal Of Applied Physics, Vol. 40, 1, pp. 278-283, 1969.
- (27) Henan, N., Liangcai, W., Zhitang, S. and Chun, H., Memory characteristics of an MOS capacitor structure with double-layer semiconductor and metal heterogeneous nanocrystals, J. Semicond., 30, 114003, 2009.
- (28) Gerling, M. and Dietrich B., Semicond. Science Technology, Raman scattering in strained Si_{1-x}Ge_x layers under hydrostatic pressure, 16, 614-618, 2001.
- (29) Shram,D.C., van der Mullen, J.A.M., van der Sanden, M.C.M., Characterization of fuel gas products from the treatment of solid waste streams with a plasma arc torch Plasma Phys.Control. Fusion, 36, p. B65, 1994.
- (30) Goedheer W.J., Lecture notes on radio-frequency discharges, dc potentials, ion and electron energy distributions, Plasma Sources Sci. Technol., vol. 9, p. 507, 2000.
- (31) Robinson, J. and Holbrook, K. A., Collisionless Multiphoton Dissociation of SF₆: A Statistical Thermodynamic Process Unimolecular Reactions. New York: Wiley Interscience, 1972.
- (32) Das, K., Nanda Goswami, M., Mahapatra, R., Kar, G. S., Dhar A., Acharya, H. N., Maikap S., Lee, J.-H., Ray, S. K., Charge storage and photoluminescence characteristics of silicon oxide embedded Ge nanocrystal trilayer structures, Applied Physic Letters, Vol. 84, Number 8, 2003.
- (33) Ferraro, J.R., Nakamoto, K., Introductory Raman Spectroscopy, Academic Press, San Diego, 1995.
- (34) Loader, J., Basic Laser Raman Spectroscopy, Heyden & Son, London, 1970.

- (35) Straughan, B. P. and Walker, S., Spectroscopy, Chapman and Hill, London, Vol. 2, 198, pp. 225-258, 1962.
- (36) Long, D., Raman Spectroscopy, McGraw-Hill, New York, 1971.
- (37) James, I. D. Jr. and Crouch, S. R., Petrochemical Analysis, Upper Saddle River: Prentice-Hall, 1988.
- (38) Skoog, D. A., Holler, F. J. and Nieman, T. A., Principles of Instrumental Analysis. Philadelphia, Harcourt, 1998.
- (39) Langford, J. I. and Wilson, A. J. C., J. Appl. Cryst., 11, 102, 1978.
- (40) Sanchez-Bajo, F. and Cumbrera, F. L., J. Appl. Cryst., 30, 427, 1997.
- (41) Langford, J. I. and Wilson, A. J. C., Scherrer after sixty years: A survey and some new results in the determination of crystallite size, J. Appl. Cryst. 11, pp. 102-113, 1978.
- (42) Busca, G., Lorenzelli, V., Baraton, M.I., Quintard, P. and Marchand, R., FT-IR characterization of silicon nitride Si₃N₄ and silicon oxynitride Si₂ON₂ surfaces, Journal of Molecular Structure vol. 143, 1-2, pp. 525-528, 2004.
- (43) Tu, C.-H., Changa, T.-C., Liu, P.-T., Liu, H.-C., Sze, S. M., Chang, C.-Y., Improved memory window for Ge nanocrystals embedded in SiON layer, Applied Physic Letters, 89, 162105, 2006.